Η Κρυμμένη Ιστορία του Τεσσαρακοστού Εδαφίου — Αριθμός Δεκαπέντε

Η Δεύτερη Οὐαί — Μέρος Δεύτερο

Jeff Pippenger
2026-06-11

Η αδελφή White αναφέρει επανειλημμένως ότι το χωρίο στον Ησαΐα το οποίο ο Ιησούς ανέγνωσε στη συναγωγή της Ναζαρέτ όχι μόνο ανήγγελλε το έργο Του, αλλά και προεικόνιζε το έργο μας. Η τέλεια εκπλήρωση εκείνου του κεχρισμένου έργου επιτελείται από εκείνους που συγκροτούν το λάβαρο των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων.

> Πνεῦμα Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἐπ’ ἐμέ· διότι ὁ Κύριος με ἔχρισεν, διὰ νὰ εὐαγγελίζωμαι εἰς τοὺς πραεῖς· με ἀπέστειλεν διὰ νὰ ἰάσω τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν, νὰ κηρύξω ἐλευθερίαν εἰς τοὺς αἰχμαλώτους καὶ ἄνοιγμα δεσμωτηρίου εἰς τοὺς δεδεμένους· διὰ νὰ κηρύξω τὸ ἐνιαυτὸν τῆς εὐδοκίας τοῦ Κυρίου καὶ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκδικήσεως τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· νὰ παρηγορήσω πάντας τοὺς πενθοῦντας· νὰ διορίσω εἰς τοὺς πενθοῦντας ἐν Σιὼν, νὰ δώσω εἰς αὐτοὺς κόσμημα ἀντὶ σποδοῦ, ἔλαιον εὐφροσύνης ἀντὶ πένθους, ἔνδυμα αἰνέσεως ἀντὶ πνεύματος ἀκηδίας· διὰ νὰ ὀνομασθῶσι δένδρα δικαιοσύνης, φύτευμα Κυρίου, εἰς δόξαν αὐτοῦ. Καὶ θέλουσιν οἰκοδομήσει τὰς ἀρχαίας ἐρημώσεις, θέλουσιν ἀνεγείρει τὰς προτέρας ἐρημίας, καὶ θέλουσιν ἀνορθώσει τὰς ἠρημωμένας πόλεις, τὰς ἐρημώσεις πολλῶν γενεῶν. Καὶ ξένοι θέλουσι σταθῆ καὶ ποιμάνει τὰ ποίμνιά σας, καὶ οἱ υἱοὶ τῶν ἀλλοφύλων θέλουσιν εἶσθαι οἱ γεωργοὶ σας καὶ οἱ ἀμπελουργοί σας. Σεις δὲ θέλετε ὀνομασθῆ ἱερεῖς Κυρίου· οἱ ἄνθρωποι θέλουσι σᾶς ὀνομάζει λειτουργοὺς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· θέλετε τρώγει τὰ πλούτη τῶν ἐθνῶν, καὶ εἰς τὴν δόξαν αὐτῶν θέλετε καυχᾶσθαι. Ἀντὶ τῆς αἰσχύνης σας θέλετε ἔχει διπλάσια, καὶ ἀντὶ τῆς συγχύσεως θέλουσι χαίρεσθαι διὰ τὴν μερίδα αὐτῶν· διὰ τοῦτο ἐν τῇ γῇ αὐτῶν θέλουσι κληρονομήσει τὰ διπλά· αἰώνιος χαρὰ θέλει εἶσθαι εἰς αὐτούς. Ἠσαΐας 61:1–7.

Στο προηγούμενο άρθρο αρχίσαμε να προσδιορίζουμε την «ώρα, μήνα, ημέρα και έτος» που συγκροτούσαν τη χρονική προφητεία των τριακοσίων ενενήντα ενός ετών και δεκαπέντε ημερών. Ο χρόνος δεν υπάρχει πλέον, επομένως οι τέσσερις αυτές εκφράσεις του χρόνου πρέπει να εφαρμοσθούν συμβολικά στις έσχατες ημέρες, όταν τα προφητικά χαρακτηριστικά του πρώτου και του δευτέρου αλίμονο επαναλαμβάνονται στο τρίτο αλίμονο. Το «έτος» είναι «το ευπρόσδεκτον έτος του Κυρίου», και είναι επίσης «η ημέρα της εκδικήσεως του Θεού ημών».

Η «ημέρα» είναι «ημέρα συμφοράς», ημέρα ανταποδόσεως και εκδικήσεως, όπως εκτίθεται από τον Μωυσή.

> Σε εμένα ανήκει η εκδίκηση και η ανταπόδοση· ο πόδας αυτών θέλει ολισθήσει εν καιρώ· διότι η ημέρα της συμφοράς αυτών είναι πλησίον, και τα μέλλοντα να έλθουν επ’ αυτούς σπεύδουν. Δευτερονόμιον 32:35.

Στον Ησαΐα είναι το «ευπρόσδεκτο έτος» και η «ημέρα της εκδικήσεως», και η ημέρα της εκδικήσεως είναι η «ημέρα της συμφοράς» του Μωυσή, κατά την οποία ο πόδας της Λαοδίκειας

ολισθαίνει, καθώς λαμβάνουν ανταπόδοση και εκδίκηση. Η ώρα του μεγάλου σεισμού, η ημέρα της συμφοράς, το ευπρόσδεκτο έτος και ο πρώτος μήνας συμπίπτουν όλα με τον νόμο της Κυριακής. Η λέξη «μήνας» στον Ιωήλ είναι προστεθειμένη λέξη, αλλά η προστεθειμένη λέξη είναι ορθή. Οι μεταφραστές πρόσθεσαν τη λέξη «μήνας» σε συμφωνία με την αλήθεια ότι η όψιμη βροχή ήλθε κατά τον πρώτο μήνα.

> Χαίρεσθε, λοιπόν, υιοί της Σιών, και ευφραίνεσθε εν Κυρίω τω Θεώ υμών· διότι σας έδωκε την πρώιμη βροχή κατά το μέτρον, και θέλει καταβιβάσει εις εσάς βροχήν, την πρώιμη βροχήν και την όψιμη βροχήν, εν τω πρώτω μηνί. Ιωήλ 2:23.

Η λέξη «μήνας» είναι ερμηνεία, όχι μέρος του πρωτότυπου θεόπνευστου κειμένου. Το εβραϊκό κείμενο απλώς λέγει ότι οι βροχές θα έλθουν «κατά την πρώτη φορά» ή «όπως στην αρχή»—δηλαδή ότι ο Θεός θα αποκαταστήσει τις βροχές στον προσήκοντα καιρό τους, όπως στους παλαιούς χρόνους. Η Αδελφή Γουάιτ επανειλημμένως παραλληλίζει το Μιλλεριτικό κίνημα των ετών 1840 έως 1844 με την Πεντηκοστή, προκειμένου να περιγράψει την όψιμη βροχή κατά τις έσχατες ημέρες. Η όψιμη βροχή έρχεται «όπως στην αρχή», η οποία ήταν η Πεντηκοστή, την οποία η Αδελφή Γουάιτ επανειλημμένως παραλληλίζει με τον νόμο της Κυριακής.

> «Ο άγγελος που ενώνεται με τη διακήρυξη του μηνύματος του τρίτου αγγέλου πρόκειται να φωτίσει ολόκληρη τη γη με τη δόξα του. Εδώ προλέγεται ένα έργο παγκόσμιας έκτασης και ασυνήθιστης δύναμης. Το κίνημα της Δευτέρας Παρουσίας των ετών 1840–44 υπήρξε ένδοξη εκδήλωση της δύναμης του Θεού· το μήνυμα του πρώτου αγγέλου μεταφέρθηκε σε κάθε ιεραποστολικό σταθμό του κόσμου, και σε ορισμένες χώρες σημειώθηκε το μεγαλύτερο θρησκευτικό ενδιαφέρον που έχει παρατηρηθεί σε οποιαδήποτε χώρα από την εποχή της Μεταρρύθμισης του δέκατου έκτου αιώνα· αλλά όλα αυτά πρόκειται να ξεπεραστούν από το ισχυρό κίνημα που θα λάβει χώρα υπό την τελευταία προειδοποίηση του τρίτου αγγέλου.»

> «Το έργο θα είναι παρόμοιο με εκείνο της Ημέρας της Πεντηκοστής. Όπως η "πρώιμη βροχή" δόθηκε, με την έκχυση του Αγίου Πνεύματος κατά το άνοιγμα του ευαγγελίου, για να προκαλέσει τη βλάστηση του πολύτιμου σπόρου, έτσι και η "όψιμη βροχή" θα δοθεί κατά το κλείσιμό του για την ωρίμανση του θερισμού. "Τότε θέλομεν γνωρίσει, εάν εξακολουθώμεν να γνωρίζωμεν τον Κύριον· η έξοδός Αυτού είναι προπαρασκευασμένη ως η αυγή· και θέλει ελθεί προς ημάς ως βροχή, ως η όψιμη και πρώιμη βροχή επί την γην." Ωσηέ 6:3. "Χαίρετε λοιπόν, υιοί της Σιών, και ευφραίνεσθε εις Κύριον τον Θεόν σας· διότι έδωκεν εις εσάς την πρώιμη βροχή κατά δικαιοσύνην, και θέλει καταβιβάσει εις εσάς βροχήν, την πρώιμη βροχή και την όψιμη βροχή." Ιωήλ 2:23. "Και εν ταις εσχάταις ημέραις, λέγει ο Θεός, θέλω εκχέει από του Πνεύματός Μου επί πάσαν σάρκα." "Και πας όστις αν επικαλεσθή το όνομα του Κυρίου, θέλει σωθή." Πράξεις 2:17, 21.»

> «Το μεγάλο έργο του ευαγγελίου δεν πρόκειται να ολοκληρωθεί με μικρότερη εκδήλωση της δύναμης του Θεού από εκείνη που χαρακτήρισε την έναρξή του. Οι προφητείες που εκπληρώθηκαν με την έκχυση της πρώιμης βροχής κατά την έναρξη του ευαγγελίου πρόκειται να εκπληρωθούν και πάλι με την όψιμη βροχή κατά το κλείσιμό του. Εδώ είναι "οι καιροί της αναψυχής", προς τους οποίους ο απόστολος Πέτρος απέβλεπε όταν είπε: "Μετανοήσατε λοιπόν και επιστρέψατε, διά να εξαλειφθούν αι αμαρτίαι σας, όταν έλθωσιν καιροί αναψυχής

από της παρουσίας του Κυρίου· και θέλει αποστείλει τον Ιησούν.” Πράξεις 3:19, 20.» The Great Controversy, 611.

Η Πεντηκοστή ήταν το «άνοιγμα» ή η «αρχή» του έργου του ευαγγελίου, και η όψιμη βροχή κατά το «κλείσιμο» είναι το «τέλος». Το πρώτο αντιπροσωπεύει το τελευταίο. Ο πρώτος μήνας ταυτοποιεί την έκχυση του Αγίου Πνεύματος κατά τον νόμο της Κυριακής.

«Κανείς από εμάς δεν θα λάβει ποτέ τη σφραγίδα του Θεού, όσο ο χαρακτήρας μας φέρει επάνω του έστω και μία κηλίδα ή λεκέ. Σε εμάς εναπόκειται να διορθώσουμε τα ελαττώματα του χαρακτήρα μας, να καθαρίσουμε τον ναό της ψυχής από κάθε μόλυσμα. Τότε η όψιμη βροχή θα πέσει επάνω μας, καθώς η πρώιμη βροχή έπεσε επάνω στους μαθητές κατά την Ημέρα της Πεντηκοστής. …»

«Τι πράττετε, αδελφοί, στο μεγάλο έργο της προετοιμασίας; Εκείνοι που ενώνονται με τον κόσμο λαμβάνουν το κοσμικό πρότυπο και προετοιμάζονται για το χάραγμα του θηρίου. Εκείνοι που δυσπιστούν προς τον εαυτό τους, που ταπεινώνονται ενώπιον του Θεού και καθαρίζουν τις ψυχές τους υπακούοντας στην αλήθεια, αυτοί λαμβάνουν το ουράνιο πρότυπο και προετοιμάζονται για τη σφραγίδα του Θεού στα μέτωπά τους. Όταν εκδοθεί το διάταγμα και αποτυπωθεί η σφραγίδα, ο χαρακτήρας τους θα παραμείνει καθαρός και άσπιλος στην αιωνιότητα.» Testimonies, τόμος 5, 214, 216.

Ο πρώτος «μήνας» είναι ο νόμος της Κυριακής, η «ώρα» του μεγάλου σεισμού είναι ο νόμος της Κυριακής, η «ημέρα» της συμφοράς, της ανταποδόσεως και της εκδικήσεως είναι ο νόμος της Κυριακής, και το ευπρόσδεκτο «έτος» είναι ο νόμος της Κυριακής. Τα εκατόν πενήντα έτη της προφητείας του πρώτου αλίμονο καταλήγουν στον νόμο της Κυριακής, όπου αρχίζουν τα τριακόσια ενενήντα ένα έτη και δεκαπέντε ημέρες.

Λέγουσα προς τον έκτον άγγελον, ο οποίος είχε τη σάλπιγγα· Λύσε τους τέσσερις αγγέλους, που είναι δεμένοι στον μέγα ποταμό Ευφράτη. Και λύθηκαν οι τέσσερις άγγελοι, οι οποίοι είχαν ετοιμασθεί για μία ώρα, και ημέρα, και μήνα, και έτος, ώστε να θανατώσουν το τρίτο μέρος των ανθρώπων. Αποκάλυψη 9:14, 15.

Οι «τέσσερις άγγελοι» που ήσαν «δεδεμένοι ἐπὶ τῷ ποταμῷ τῷ μεγάλῳ Εὐφράτῃ» «λύνονται» κατά την ώρα του νόμου της Κυριακής. Έχουν προφητικώς «ετοιμασθεί» για την ώρα και ημέρα και μήνα και ενιαυτό του δευτέρου αλίμονο, ώστε να φονεύσουν το τρίτον των ανθρώπων. Οι Ηνωμένες Πολιτείες θανατώνονται ως η έκτη βασιλεία της βιβλικής προφητείας κατά τον νόμο της Κυριακής, και οι Ηνωμένες Πολιτείες αποτελούν το ένα τρίτο της τριπλής ενώσεως που εγκαθιδρύεται κατά τον νόμο της Κυριακής. Το δεύτερο αλίμονο επαναλαμβάνεται στο τρίτο αλίμονο, καθώς ο δεύτερος άγγελος επαναλαμβάνεται στον τρίτο άγγελο.

Εκείνοι οι τέσσερις άνεμοι αφέθηκαν ελεύθεροι κατά την 11η Σεπτεμβρίου, σηματοδοτώντας την έναρξη της σφράγισης των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, και αμέσως κατόπιν συγκρατήθηκαν. Όταν εκείνοι που παριστάνονται στον Ησαΐα εξήντα ένα και πενθούν παρηγορούνται, παρηγορούνται με την πλήρη έκχυση του Παρακλήτου κατά τον νόμο της Κυριακής, που είναι επίσης η «ώρα» του μεγάλου σεισμού. Εκείνοι που πενθούν εν τω δεκτώ ενιαυτώ είναι ακριβώς οι ίδιοι που πενθούν στον Ιεζεκιήλ εννέα και λαμβάνουν τη σφραγίδα του

Θεού. Ο Ιησούς άρχισε τη διακονία Του παραθέτοντας τον Ησαΐα εξήντα ένα, και η αδελφή Ουάιτ ευθυγραμμίζει την εξαγγελία Του με το έργο μας.

> «Ο Χριστός ανήγγειλε την αποστολή Του προς τον κόσμο όταν, στη συναγωγή της Ναζαρέτ, ανέγνωσε από την προφητεία του Ησαΐα: "Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὗ εἵνεκεν ἔχρισέ με νὰ εὐαγγελίζωμαι πτωχοῖς· μὲ ἀπέστειλε νὰ ἰατρεύσω τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν, νὰ κηρύξω εἰς τοὺς αἰχμαλώτους ἀπελευθέρωσιν, καὶ εἰς τοὺς τυφλοὺς ἀνάβλεψιν, νὰ ἀποστείλω ἐν ἐλευθερίᾳ τοὺς τεθραυσμένους, νὰ κηρύξω τὸ δεκτὸν ἔτος τοῦ Κυρίου." Τι έργο βρισκόταν ενώπιόν Του! — Να κηρύξει το δεκτόν έτος του Κυρίου. Αυτή η περίοδος περιλαμβάνει εποχή μετά από εποχή, εκτείνεται από αιώνα σε αιώνα, όσο θα διαρκεί ο καιρός της δοκιμασίας. Ο Θεός αναμένει να ακούσει τη δέηση και το κτύπημα· παρακολουθεί για να δει την ανθρωπότητα να πλησιάζει προς Αυτόν, ο Οποίος μόνος μπορεί να μας βοηθήσει. Επιποθεί να συγχωρήσει τις αμαρτίες τους, να τους δεχθεί ως δικούς Του. Θα δεχθεί κάθε συντετριμμένη ψυχή που προσέρχεται προς Αυτόν· διότι για να επιτελέσει αυτό το έργο έχρισε ο Θεός τον μονογενή Υιό Του.»

> «Αλλά γιατί ο Χριστός δεν ολοκλήρωσε τη δήλωση που είναι καταγεγραμμένη στον Ησαΐα; Γιατί παρέλειψε τη φράση, "και την ημέραν της εκδικήσεως του Θεού ημών"; Το τελευταίο μέρος αυτής της πρότασης ήταν εξίσου αλήθεια όσο και το πρώτο μέρος· και ο Χριστός δεν αρνήθηκε την αλήθεια με τη σιωπή Του, παραλείποντας ένα μέρος των δικών Του λόγων που είχαν δοθεί στον εκλεκτό Του προφήτη. Αλλά αυτή η τελευταία φράση ήταν εκείνη στην οποία οι ακροατές Του ευαρεστούνταν να εντρυφούν και την οποία είχαν την τάση να εφαρμόζουν, εκφέροντας κρίση εναντίον όλων όσοι δεν ανήκαν στη δική τους θρησκευτική πίστη. Αντί να δίνουν στον λαό λόγια αλήθειας και δικαιοσύνης και συγχώρησης, τους είχαν διδάξει ότι ο Θεός μισούσε όλο τον ειδωλολατρικό κόσμο. Ο πατρικός χαρακτήρας του Θεού είχε παρερμηνευθεί και είχε θαφτεί κάτω από ανθρώπινες παραδόσεις. Signs of the Times, 14 Ιανουαρίου 1897.»

> «Η αποστολή του λαού του Θεού στην παρούσα εποχή σκιαγραφείται στα λόγια της θεόπνευστης Γραφής που περιγράφουν το έργο του Μεσσία: "Πνεῦμα Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἐπ' ἐμέ, διότι ὁ Κύριος με ἔχρισεν, διὰ νὰ εὐαγγελίζωμαι πρὸς τοὺς πραεῖς· με ἀπέστειλε διὰ νὰ ἰάσω τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν, νὰ κηρύξω ἐλευθερίαν εἰς τοὺς αἰχμαλώτους καὶ ἄνοιγμα δεσμωτηρίου εἰς τοὺς δεσμίους· νὰ κηρύξω τὸ ἐνάρεστον ἔτος τοῦ Κυρίου καὶ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκδικήσεως τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· νὰ παρηγορήσω πάντας τοὺς πενθοῦντας, νὰ διορίσω εἰς τοὺς πενθοῦντας ἐν Σιὼν, νὰ δώσω εἰς αὐτοὺς κάλλος ἀντὶ σποδοῦ, ἔλαιον εὐφροσύνης ἀντὶ πένθους, ἔνδυμα αἰνέσεως ἀντὶ πνεύματος ἀθυμίας· διὰ νὰ ὀνομασθῶσι δένδρα δικαιοσύνης, φύτευμα τοῦ Κυρίου, εἰς δόξαν αὐτοῦ."»

> «Και θέλουσιν οικοδομήσει τας παλαιάς ερημώσεις, θέλουσιν ανορθώσει τας προτέρας ερημώσεις, και θέλουσιν επισκευάσει τας ηρημωμένας πόλεις, τας ερημώσεις πολλών γενεών.» Lake Union Herald, 11 Νοεμβρίου 1908.

Προτού προχωρήσουμε περαιτέρω στην επανάληψη του δευτέρου οὐαί μέσα στο τρίτο οὐαί, θα πρέπει να υπενθυμίσουμε στους εαυτούς μας ότι το μήνυμα πρέπει να γίνει κατανοητό με το να φέρνουμε «γραμμή επί γραμμήν». Αυτό υποδηλώνει ότι κάθε «ώρα», «ημέρα», «μήνας» και «έτος» στον εμπνευσμένο λόγο που ταιριάζει στο πλαίσιο του νόμου της Κυριακής πρέπει επίσης

να εφαρμοσθεί στην προετοιμασία του Ισλάμ να πλήξει τον νόμο της Κυριακής.

Ως παράδειγμα: η λέξη «ώρα» απαντάται μόνο σε ένα βιβλίο της Παλαιάς Διαθήκης, και το βιβλίο αυτό είναι το βιβλίο του Δανιήλ. Στο βιβλίο του Δανιήλ η «ώρα» αναφέρεται πέντε φορές.

> Και όστις δεν πέσει να προσκυνήσει, την ίδια ώρα θα ριφθεί στο μέσον καμίνου πυρός καιομένης. … Τώρα, αν είσθε έτοιμοι, όταν ακούσετε τον ήχο της σάλπιγγας, του αυλού, της κιθάρας, του σαμβύκης, του ψαλτηρίου και της συμφωνίας, και παντός είδους μουσικής, να πέσετε και να προσκυνήσετε την εικόνα την οποία έκαμα, καλώς· αλλά εάν δεν προσκυνήσετε, την ίδια ώρα θα ριφθείτε στο μέσον καμίνου πυρός καιομένης· και ποιος είναι εκείνος ο θεός που θα σας ελευθερώσει από τα χέρια μου; Δανιήλ 3:6, 15.

Η αδελφή Ουάιτ εφαρμόζει επανειλημμένως το τρίτο κεφάλαιο του Δανιήλ, και επομένως και τη φράση «την ίδια ώρα», στον νόμο της Κυριακής. Στο τέταρτο κεφάλαιο του Δανιήλ, ο Δανιήλ μένει κατάπληκτος «επί μίαν ώραν», καθώς αγωνίζεται να εξηγήσει την επερχόμενη κρίση επί του Ναβουχοδονόσορος.

> Τότε ο Δανιήλ, του οποίου το όνομα ήταν Βαλτασάρ, έμεινε κατάπληκτος επί μίαν ώραν, και οι λογισμοί του τον τάραζαν. Ο βασιλεύς μίλησε και είπε: «Βαλτασάρ, ας μη σε ταράττη το όνειρον ή η ερμηνεία αυτού». Ο Βαλτασάρ αποκρίθηκε και είπε: «Κύριέ μου, το όνειρον ας είναι δι' εκείνους που σε μισούν, και η ερμηνεία αυτού δια τους εχθρούς σου». Δανιήλ 4:19.

Ο Δανιήλ μένει κατάπληκτος επί «μίαν ώραν», καθώς επιδιώκει να κατανοήσει πώς να πληροφορήσει τον Ναβουχοδονόσορα για την επερχόμενη κρίση του. Ο Δανιήλ αντιπροσωπεύει τον αγγελιαφόρο του πρώτου αγγέλου, ο οποίος αναγγέλλει ότι η «ώρα» της κρίσεως έχει έλθει. Η προφητεία του απευθύνεται προς τον Ναβουχοδονόσορα, και ένα έτος αργότερα η κρίση επί της Βαβυλώνος επιέρχεται στον Ναβουχοδονόσορα.

> Κατ' αὐτὴν τὴν ὥραν ἐξετελέσθη τὸ πρᾶγμα ἐπὶ τὸν Ναβουχοδονόσορα· καὶ ἐξεδιώχθη ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἔτρωγε χόρτον ὡς οἱ βόες, καὶ τὸ σῶμά του ἐβρέχετο ἀπὸ τὴν δρόσον τοῦ οὐρανοῦ, ἕως οὗ αἱ τρίχες του ἐμεγάλωσαν ὡς πτερὰ ἀετῶν, καὶ οἱ ὄνυχές του ὡς νύχια πτηνῶν. Δανιήλ 4:33.

Ο Δανιήλ προλέγει τον νόμο της Κυριακής που πρόκειται σύντομα να έλθει, και όταν αυτός τεθεί σε ισχύ, αποτελεί την «ώρα» της κρίσεως επί της Βαβυλώνος. Αμφότερες οι «ώρες» προσδιορίζουν τον νόμο της Κυριακής, ο οποίος είναι η ώρα του μεγάλου σεισμού. Ο Ναβουχοδονόσορ είναι το άλφα και ο Βαλτάσαρ το ωμέγα της ιστορίας της Βαβυλώνος, και ο Βαλτάσαρ θανατώνεται κατά την ίδια εκείνη νύκτα κατά την οποία η χειρ έγραψε επί του τοίχου.

> Κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν ἐφάνησαν δάκτυλοι χειρὸς ἀνθρώπου καὶ ἔγραφον ἀπέναντι τοῦ λυχνίου ἐπὶ τοῦ κονιάματος τοῦ τοίχου τοῦ βασιλικοῦ παλατίου· καὶ ὁ βασιλεὺς εἶδε τὸ μέρος τῆς χειρὸς τὸ ὁποῖον ἔγραφε. Δανιήλ 5:5.

Την «ίδια ώρα» κατά την οποία η γραφή εμφανίστηκε επάνω στον τοίχο προσδιορίζεται ο χρόνος κατά τον οποίο ο γραπτός νόμος της Κυριακής καταστρέφει το «τείχος» του διαχωρισμού Εκκλησίας και Κράτους στον νόμο της Κυριακής, και τότε η Βαβυλώνα έφθασε στο τέλος της, όπως και οι Ηνωμένες Πολιτείες ως το έκτο βασίλειο της βιβλικής προφητείας. Ως το έκτο

βασίλειο, οι Ηνωμένες Πολιτείες είναι η δύναμη που βασιλεύει επί εβδομήντα συμβολικά έτη στο Ησαΐας είκοσι τρία, όταν η πόρνη της Τύρου λησμονείται. Το βασίλειο ή ο βασιλιάς στον οποίο αναφέρεται ο Ησαΐας είναι οι ημέρες των εβδομήντα ετών, και το βασίλειο που βασίλεψε επί εβδομήντα έτη στη βιβλική προφητεία ήταν η Βαβυλώνα. Η πτώση της Βαβυλώνας του Βαλτάσαρ προτυπώνει την πτώση των Ηνωμένων Πολιτειών, κατά τον νόμο της Κυριακής, όπου η γραφή επάνω στον τοίχο αντιστοιχεί με το λαλείν ως δράκων της Αποκάλυψης δεκατρία.

Στην Αποκάλυψη δεκαοκτώ, η κρίση επί της Βαβυλώνας αρχίζει με τον νόμο της Κυριακής στο εδάφιο τέσσερα, όταν η δεύτερη φωνή δηλώνει ότι η κρίση της έρχεται σε μία ώρα και επίσης σε μία ημέρα.

> Καὶ ἤκουσα ἄλλην φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λέγουσαν· Ἐξέλθετε ἐξ αὐτῆς, λαός μου, διὰ νὰ μὴ γίνετε συμμέτοχοι τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῆς, καὶ διὰ νὰ μὴ λάβετε ἀπὸ τὰς πληγὰς αὐτῆς. Διότι αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς ἔφθασαν ἕως τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὁ Θεὸς ἐμνημόνευσεν τὰς ἀνομίας αὐτῆς. Ἀποδώσατε εἰς αὐτὴν καθὼς καὶ αὐτὴ ἀπέδωκεν εἰς ὑμᾶς, καὶ διπλασιάσατε εἰς αὐτὴν διπλᾶ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς· ἐν τῷ ποτηρίῳ τὸ ὁποῖον ἐγέμισεν, γεμίσατε εἰς αὐτὴν διπλοῦν. Ὅσον ἐδόξασεν ἑαυτήν, καὶ ἔζησεν ἐν τρυφῇ, τοσοῦτον βασανισμὸν καὶ πένθος δότε εἰς αὐτήν· διότι λέγει ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς, Κάθημαι βασίλισσα, καὶ δὲν εἶμαι χήρα, καὶ πένθος δὲν θὰ ἴδω. Διὰ τοῦτο ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ θὰ ἔλθουν αἱ πληγαὶ αὐτῆς, θάνατος, καὶ πένθος, καὶ πείνα· καὶ θὰ κατακαυθῇ παντελῶς ἐν πυρί· διότι ἰσχυρὸς εἶναι Κύριος ὁ Θεός, ὁ κρίνων αὐτήν. Καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, οἵτινες ἐπόρνευσαν καὶ ἔζησαν ἐν τρυφῇ μετ' αὐτῆς, θὰ θρηνήσουν δι' αὐτήν, καὶ θὰ κόψουν γι' αὐτήν, ὅταν ἴδωσι τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως αὐτῆς, ἱστάμενοι μακρόθεν διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς, λέγοντες· Οὐαί, οὐαί, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, Βαβυλών, ἡ πόλις ἡ ἰσχυρά! διότι ἐν μιᾷ ὥρᾳ ἦλθεν ἡ κρίσις σου. Ἀποκάλυψις 18:4–10.

Είναι σαφές ότι η προοδευτική κρίση επί της Βαβυλώνας αρχίζει με τον νόμο της Κυριακής του εδαφίου τέσσερα, όταν το άλλο ποίμνιο του Θεού καλείται να εξέλθει από τη Βαβυλώνα. Ο Ιωάννης προσδιορίζει τον χρόνο της κρίσεώς της τόσο ως «ημέρα» όσο και ως «ώρα», επιβεβαιώνοντας ότι τα σύμβολα του χρόνου πρέπει να νοούνται συμβολικά.

Το Πάσχα έπρεπε να τηρείται κατά τον πρώτο μήνα, και το Πάσχα αντιστοιχεί στον σταυρό, ο οποίος με τη σειρά του αντιστοιχεί στον νόμο της Κυριακής.

> Και ελάλησε ο Κύριος προς τον Μωυσή και τον Ααρών εν τη γη της Αιγύπτου, λέγων· Ο μήνας ούτος θέλει είσθαι εις εσάς αρχή μηνών· ούτος θέλει είσθαι εις εσάς ο πρώτος μήνας του έτους. Λαλήσατε προς πάσαν τη συναγωγήν του Ισραήλ, λέγοντες· Τη δεκάτη ημέρα του μηνός τούτου ας λάβωσιν εις εαυτούς έκαστος ένα αμνόν, κατά τας πατριάς των πατέρων αυτών, έναν αμνόν δι' έκαστον οίκον· εάν δε η οικογένεια είναι ολιγάριθμος διά τον αμνόν, τότε ας λάβη αυτόν και ο πλησίον αυτού, ο πλησιέστερος προς την οικίαν αυτού, κατά τον αριθμόν των ψυχών· έκαστος κατά την βρώσιν αυτού θέλει υπολογισθή διά τον αμνόν. Ο αμνός σας θέλει είσθαι άμωμος, αρσενικός, ενιαύσιος· από των προβάτων ή από των αιγών θέλετε λάβει αυτόν· και θέλετε φυλάττει αυτόν έως της δεκάτης τετάρτης ημέρας του αυτού μηνός· και πάσα η σύναξις της συναγωγής του Ισραήλ θέλει σφάξει αυτόν προς το εσπέρας. Έξοδος 12:1–6.

Το Πάσχα ήταν η αρχή της περιόδου της Πεντηκοστής και, επομένως, προτυπώνει την Πεντηκοστή, η οποία με τη σειρά της αντιστοιχεί στον νόμο της Κυριακής. Η σκηνή του μαρτυρίου ανεγέρθη την πρώτη ημέρα του πρώτου μηνός, προτυπώνοντας έτσι την ανύψωση της θριαμβεύουσας εκκλησίας ως σημείου κατά τον νόμο της Κυριακής. Η «ώρα», «ημέρα», «μήνας» και «έτος» του δεύτερου αλίμονο προσδιορίζουν τον νόμο της Κυριακής, και γραμμή επί γραμμή καθεμία από αυτές τις χρονικές εκφράσεις αντιστοιχεί στον νόμο της Κυριακής όταν το συμφραζόμενο συμφωνεί. Κατά τον νόμο της Κυριακής, αρχίζει η δεύτερη περίοδος παπικού διωγμού, ενώ η πρώτη ήταν τα 1.260 έτη που προκάλεσαν τους μάρτυρες εκείνης της περιόδου να κράξουν προς τον Κύριο στην πέμπτη σφραγίδα με το ερώτημα «έως πότε», έως ότου κριθεί η παπική εξουσία. Κατά τη δεύτερη παπική αιματοχυσία, ο Ιησούς έχει πληροφορήσει τον λαό Του ότι δεν χρειάζεται να ανησυχεί για το τι θα πει όταν διώκεται.

> Όταν δε σας σύρουν και σας παραδίδουν, μη μεριμνήσετε εκ των προτέρων τι θα λαλήσετε, ούτε να το προμελετάτε· αλλά ό,τι σας δοθεί κατά την ώρα εκείνη, τούτο να λαλήσετε· διότι δεν είστε εσείς που λαλείτε, αλλά το Άγιο Πνεύμα. Μάρκος 13:11.

Κατά το πρώτο οὐαί, οἱ ἄνθρωποι ἐβασανίζοντο ἐπὶ ἑκατὸν πεντήκοντα ἔτη. Τὰ ἔτη ἐκεῖνα ἤρχισαν τὴν 27ην Ἰουλίου 1299 καὶ ἔληξαν τὴν 27ην Ἰουλίου 1449, ὅτε οἱ τέσσαρες ἄγγελοι ἐλευθέρωσαν τοὺς τέσσαρας ἀνέμους, οἵτινες εἶχον ἑτοιμασθῆ διὰ τὴν ὥραν καὶ ἡμέραν καὶ μῆνα καὶ ἐνιαυτόν, ἵνα θανατώσωσι τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων. Ἡ περίοδος τοῦ βασανισμοῦ ἀντιπροσωπεύει τὴν περίοδον τῆς ἐγκαθιδρύσεως τῆς εἰκόνος τοῦ θηρίου στὶς Ἡνωμένες Πολιτείες. Ἡ περίοδος αὕτη εἶναι αἱ δεκαπέντε ἡμέραι ποὺ παριστῶνται στὸ Λευιτικὸν εἴκοσι τρία, ἀπὸ τὴν ἑορτὴ τῶν σαλπίγγων ἕως τὴν Πεντηκοστή. Ἡ περίοδος τοῦ σχηματισμοῦ τῆς εἰκόνος τοῦ θηρίου εἶναι ἀπὸ τὴν 11ην Σεπτεμβρίου ἕως τὸν νόμον τῆς Κυριακῆς, ἀλλὰ ἡ περίοδος τῆς διακηρύξεως τοῦ ἀγγέλματος τῆς κραυγῆς τοῦ μεσονυκτίου εἶναι φράκταλ τοῦ σχηματισμοῦ τῆς εἰκόνος τοῦ θηρίου ἀπὸ τὴν 11ην Σεπτεμβρίου ἕως τὸν νόμον τῆς Κυριακῆς.

Η αρχή και το τέλος της σφράγισης είναι επίσης το άλφα και το ωμέγα του σχηματισμού της εικόνας του θηρίου. Η μία τάξη διαμορφώνει χαρακτήρα για τη σφραγίδα του Θεού· η άλλη διαμορφώνει εικόνα του θηρίου. Εκείνη η περίοδος στις Ηνωμένες Πολιτείες συμπίπτει με την ίδια περίοδο στον κόσμο, η οποία αρχίζει με τον νόμο της Κυριακής. Ο «μήνας» είναι σύμβολο του βασανισμού που εξαναγκάζει την εγκαθίδρυση της εικόνας· επομένως, ο μήνας κατά τον νόμο της Κυριακής, όπως παριστάνεται στο εδάφιο δεκαπέντε του ένατου κεφαλαίου της Αποκάλυψης, αντιπροσωπεύει επίσης τον ισλαμικό βασανισμό κατά την εγκαθίδρυση της εικόνας του θηρίου στον κόσμο.

Υπάρχουν και άλλες προφητικές εφαρμογές τού πώς η προφητεία τοῦ δευτέρου οὐαί, καὶ ἡ ὥρα, ἡ ἡμέρα, ὁ μὴν καὶ τὸ ἔτος αὐτῆς, ἀντιπροσωπεύουν τὸν νόμο τῆς Κυριακῆς καὶ τὴν ἀπελευθέρωση τοῦ Ἰσλάμ γιὰ νὰ πλήξει τὶς Ἡνωμένες Πολιτείες, ἀλλὰ πρέπει νὰ προχωρήσουμε σὲ ἄλλα σημεῖα.

Κατά την πρόσφατη χρονική περίοδο, κατά τους τελευταίους περίπου έξι μήνες, έχω δώσει έμφαση στο ότι το Ισλάμ των τριών αλίμονο συνδέεται προφητικώς με τους τρεις αγγέλους. Από την έσχατη των ημερών πρόβλεψη του Ιακώβ ότι ο Ιούδας είναι η «άμπελος» που είναι προσδεδεμένη στον «όνο», έως τον Χριστό που έλυσε τον όνο πριν από τη θριαμβευτική Του

είσοδο, και από άλλες γραμμές μαρτυρίας, το Ισλάμ του πρώτου και του δεύτερου αλίμονο αντιπροσωπεύει το προφητικό μήνυμα που ενδυνάμωσε τα μηνύματα του πρώτου και του δεύτερου αγγέλου, και το Ισλάμ του τρίτου αλίμονο αντιπροσωπεύει το προφητικό μήνυμα του τρίτου αγγέλου.

Πρόσφατα έγινε παραπομπή σε ένα κεφάλαιο από βιβλίο που έγραψε ο A. T. Jones, και αυτό προσδιορίζει το ίδιο γεγονός, αλλά από διαφορετική προσέγγιση. Ο Jones χρησιμοποιεί τη γραμματική και τη δομή της Αποκάλυψης για να δείξει πώς είναι αδύνατον να διαχωριστούν οι τρεις τελευταίες σάλπιγγες των αλίμονο από τα μηνύματα των τριών αγγέλων. Τονίζει ότι ο πρώτος άγγελος δεν μπορεί να διαχωριστεί από τον δεύτερο, και ότι ο τρίτος δεν μπορεί να διαχωριστεί από τους δύο προηγουμένους. Η έμφαση του Jones βρίσκεται στους τρεις αγγέλους, και ενώ θεμελιώνει το επιχείρημά του σχετικά με την αδιάσπαστη σχέση των τριών αγγέλων, αποδεικνύει με την ίδια ακριβώς λογική ότι ούτε και οι σάλπιγγες του ένατου κεφαλαίου της Αποκάλυψης μπορούν να διαχωριστούν από τους τρεις αγγέλους του δέκατου τετάρτου κεφαλαίου της Αποκάλυψης. Θα κλείσουμε αυτό το άρθρο με το κεφάλαιο του Jones.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ΄. ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΑΓΓΕΛΟΥ

> «Η απάντηση σε εκείνο το σπουδαίο ερώτημα για σήμερα, “Τι πρέπει να κάνουμε;”, μπορεί να δοθεί με βεβαιότητα επί τη βάσει των Επτά Σαλπίγγων και της θέσεως των μεγάλων εθνών του σήμερα· διότι η απάντηση δίδεται από τον λόγο του Θεού, ακριβώς επί αυτής της βάσεως.»
>
> «Είδαμε ότι αχώριστα συνδεδεμένες με τις τρεις τελευταίες από τις Επτά Σάλπιγγες είναι οι Τρεις Ουαί. Στο ίδιο ακριβώς το μέσον των Επτά Σαλπίγγων—μετά το τέλος της Τέταρτης Σάλπιγγας και πριν από την αρχή της Πέμπτης Σάλπιγγας—είναι γραμμένο: “Και είδον, και ήκουσα άγγελον πετώμενον δια μέσου του ουρανού, λέγοντα με μεγάλη φωνήν· Ουαί, ουαί, ουαί, εις τους κατοικούντας επί της γης, εξαιτίας των λοιπών φωνών της σάλπιγγος των τριών αγγέλων, οι οποίοι μέλλουν έτι να σαλπίσουν.” Αποκάλυψις 8:13.»
>
> «Ότι τα Τρία Ουαί συνδέονται αχώριστα με τις τρεις τελευταίες από τις Επτά Σάλπιγγες, ένα με καθεμία, τίθεται πέρα από κάθε αμφισβήτηση από το γεγονός ότι, όταν ολοκληρώνεται η ήχηση του Πέμπτου Αγγέλου, είναι γραμμένο: “Το ένα ουαί παρήλθεν· και ιδού, έρχονται έπειτα δύο ουαί ακόμη.” Αποκάλυψις 9:12. Και όταν ολοκληρώνεται η έκτη σάλπιγγα, είναι γραμμένο: “Το δεύτερον ουαί παρήλθεν· και ιδού, το τρίτον ουαί έρχεται ταχέως. Και εσάλπισεν ο έβδομος άγγελος.” Αποκάλυψις 11:15.»
>
> «Τώρα, αχώριστα συνδεδεμένος με αυτόν τον άγγελο που διακηρύσσει την έλευση των Τριών Ουαί, τα οποία είναι αχώριστα συνδεδεμένα με τις τρεις τελευταίες από τις Επτά Σάλπιγγες, είναι ο “Τρίτος Άγγελος” της Αποκάλυψης 14.»
>
> «Για να καταστεί φανερό ότι και αυτό είναι βέβαιο πέρα από κάθε αμφιβολία, ας αρχίσουμε με το Μήνυμα του Τρίτου Αγγέλου της Αποκαλύψεως 14 και ας ανιχνεύσουμε προς τα πίσω τις άμεσες συνδέσεις του μέχρι την αφετηρία τους.»
>
> «Τα πρώτα λόγια στην αφήγηση σχετικά με “τον Τρίτο Άγγελο” είναι: “Και ο τρίτος άγγελος ακολούθησε αυτούς”. Αποκάλυψη 14:9. Αυτό δείχνει ότι κάποιοι έχουν προηγηθεί, τους

οποίους ο Τρίτος Άγγελος “ακολούθησε”.»

«Λάβετε, λοιπόν, το προηγούμενο εδάφιο: “Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἠκολούθησεν.” Αυτό δείχνει ότι και άλλος άγγελος έχει προηγηθεί τούτου, πράγμα που, όταν αυτός ακολουθεί, τον καθιστά “άλλον”.»

«Επανέλθετε τώρα στο έκτο εδάφιο: “Και είδα άλλον άγγελον.” Και αυτό επίσης πιστοποιεί ότι έχει προηγηθεί ένας άγγελος, πράγμα που καθιστά αυτόν, καθώς πετά στο μεσουράνημα, “άλλον”.»

«Ανατρέχοντας περαιτέρω στο βιβλίο της Αποκαλύψεως, δεν βρίσκουμε κανέναν άγγελο, εκτός από τον άγγελο της Εβδόμης Σάλπιγγος, έως ότου φθάσουμε στο πρώτο εδάφιο του δεκάτου κεφαλαίου· και εκεί διαβάζουμε: “Και είδον άλλον άγγελον ισχυρόν.” Η έκφραση αυτή, όπως και προηγουμένως, βεβαιώνει ότι, πριν από αυτόν, υπάρχει ένας άγγελος, πράγμα το οποίο, όταν αυτός εμφανίζεται, καθιστά δυνατό να γίνεται λόγος γι’ αυτόν ως “άλλον”.»

«Προχωρώντας ακόμη πιο πίσω, δεν βρίσκουμε αγγέλους, εκτός από τους αγγέλους της Έκτης και της Πέμπτης Σάλπιγγας, έως ότου φθάσουμε στο τελευταίο εδάφιο του όγδοου κεφαλαίου· και εκεί φθάνουμε στο πρωταρχικό, διότι διαβάζουμε: “Και είδον, και ήκουσα έναν άγγελο” — όχι “έναν άλλον άγγελο”, αλλά, πρωταρχικώς, “έναν άγγελο”.»

«Έτσι, αρχίζοντας από την Αποκάλυψη 8:13, υπάρχει μια αδιάσπαστη σειρά αγγέλων που συνδέονται με τη λέξη “άλλος”, συνεχίζοντας αδιάκοπα έως τον Τρίτο Άγγελο της Αποκάλυψης 14, μαζί με το μήνυμά του. Έτσι:»

«Καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα ἑνὸς ἀγγέλου». Ἀποκάλυψις 8:13.

«Καὶ εἶδον ἄλλον ἰσχυρὸν ἄγγελον.» Αποκάλυψις 10:1.

«Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον». Αποκάλυψις 14:6.

«Και ακολούθησε άλλος άγγελος.» Εδάφιο 8.

«Και ο τρίτος άγγελος τούς ακολούθησε». Εδάφιο 9.

«Ίσως το ακόλουθο απλό διάγραμμα βοηθήσει να καταστεί σαφής η σχέση μεταξύ του αγγέλου που αναγγέλλει τα Τρία Οὐαί των τελευταίων τριών από τις Επτά Σάλπιγγες, και του Μηνύματος του Τρίτου Αγγέλου της Αποκαλύψεως 14:

«Πρώτη Σάλπιγγα Αποκάλυψη 8:7»

«Δεύτερη Σάλπιγγα Αποκάλυψη 8:8»

«Τρίτη Σάλπιγγα Αποκάλυψη 8:10»

«Τέταρτη Σάλπιγγα» Αποκάλυψη 8:12 «Ένας άγγελος» — Ουαί, ουαί, ουαί. Αποκάλυψη 8:13.

«5η Σάλπιγγα Αποκάλυψις 9:1–11 / Πρώτο Οὐαί»

«6η Σάλπιγγα Αποκάλυψις 9:13 έως 11:13 Δεύτερο Ουαί “Άλλος ισχυρός άγγελος.” Αποκάλυψις 10:1»

«Ἡ 7η Σάλπιγγα Ἀποκάλυψις 11:13–19 Τρίτο Οὐαί «Ἄλλος ἄγγελος. Ἀποκάλυψις 14:6»

«Καὶ ἄλλος ἠκολούθησε». Αποκάλυψις 14:6

«Ο τρίτος άγγελος τούς ακολούθησε». Αποκάλυψη 14:9.

«Ἡ σημασία ὅλων τούτων δύναται τώρα νὰ γίνῃ πληρέστερον φανερὰ διὰ τῆς ἐξετάσεως τοῦ τί πραγματικῶς εἶναι καθ' ἑαυτό τὸ Μήνυμα τοῦ Τρίτου Ἀγγέλου: Κατὰ τὴν ἐμφανῆ σημασίαν της, ἡ ἔκφρασις "ὁ Τρίτος Ἄγγελος" ἀναφέρεται σαφῶς εἰς τὸν τρίτον ἐν μιᾷ σειρᾷ τριῶν ἀγγέλων. Ὅπως ἤδη ἐδηλώθη, αὕτη ἡ σειρά τριῶν ἀγγέλων, ἕκαστος φέρων ἕνα μήνυμα, εὑρίσκεται εἰς τὸ δέκατον τέταρτον κεφάλαιον τῆς Ἀποκαλύψεως, ἐδάφια 6–12. Τὰ μηνύματα τούτων τῶν τριῶν ἀγγέλων συντήκονται καὶ κορυφοῦνται εἰς τὸ τρίτον, τὸ ὁποῖον δὲν παύει νὰ ἠχῇ ἕως ὅτου ὁ θερισμὸς τῆς γῆς ὡριμάσῃ καὶ ἑτοιμασθῇ διὰ τὴν ἔλευσιν τοῦ Κυρίου, ἵνα θερίσῃ αὐτόν.»

«Το ίδιο το Μήνυμα του Τρίτου Αγγέλου, όπως αναγγέλλεται με τα λόγια του Τρίτου Αγγέλου, έχει ως εξής: "Και άλλος άγγελος, τρίτος, ηκολούθησεν αυτούς, λέγων εν φωνή μεγάλη, Εάν τις προσκυνή το θηρίον και την εικόνα αυτού, και λαμβάνη το χάραγμα επί του μετώπου αυτού, ή επί της χειρός αυτού, και αυτός θέλει πίει εκ του οίνου του θυμού του Θεού, του κεκερασμένου ακράτου εν τω ποτηρίω της οργής αυτού· και θέλει βασανισθή εν πυρί και θείω ενώπιον των αγίων αγγέλων και ενώπιον του Αρνίου· και ο καπνός του βασανισμού αυτών αναβαίνει εις τους αιώνας των αιώνων· και δεν έχουσιν ανάπαυσιν ημέραν και νύκτα οι προσκυνούντες το θηρίον και την εικόνα αυτού, και ει τις λαμβάνει το χάραγμα του ονόματος αυτού. Εδώ είναι η υπομονή των αγίων· εδώ είναι οι τηρούντες τας εντολάς του Θεού και την πίστιν του Ιησού."»

«Αυτό είναι το Μήνυμα του Τρίτου Αγγέλου όπως στέκεται αυτό καθαυτό, διακεκριμένο από τα άλλα δύο. Αλλ' εν τη πραγματικότητι, δεν δύναται να θεωρηθή ως χωριστό· ούτε δύναται να τεθή ώστε να στέκη χωριστά, ως εάν μόνο αυτό ήτο ένα ενιαίο, ιδιαίτερο μήνυμα προς τον κόσμον· διότι αι πρώται ακριβώς λέξεις περί αυτού είναι: "Ο Τρίτος Άγγελος ηκολούθησε ΜΕΤ' ΑΥΤΩΝ." Ούτως, διά των πρώτων ακριβώς λέξεων του ιδίου του μηνύματος παραπεμπόμεθα όχι μόνον εις τον ένα, αλλά εις τους δύο, οίτινες προηγήθησαν αυτού. Και η ελληνική λέξις η μεταφρασθείσα "ηκολούθησε" σημαίνει όχι να ακολουθή τις χωριστά, ούτε απλώς να ακολουθή, αλλά "να ακολουθή μετά," καθώς οι στρατιώται ακολουθούν τον αρχηγόν αυτών, ή οι υπηρέται τον κύριον αυτών· όθεν, "να ακολουθή κανείς κάποιον εις πράγμα τι· να αφήνη εαυτόν να οδηγήται." Όταν λέγεται περί πραγμάτων, σημαίνει να ακολουθή ως αποτέλεσμα· να ακολουθή "ως συνέπεια τινός το οποίον είχε προηγηθή." Ούτως, ως προς τα πρόσωπα, ο Τρίτος Άγγελος ακολουθεί μετά των δύο οι οποίοι προηγήθησαν· και το μήνυμά του, ως πράγμα, ακολουθεί ως αποτέλεσμα, ή συνέπεια, εκείνων τα οποία προηγήθησαν.»

«Περί δε του δευτέρου είναι επίσης γραμμένο: "Και ακολούθησε άλλος άγγελος." Όπως συμβαίνει με τον Τρίτο Άγγελο που ακολουθεί τον Δεύτερο, έτσι συμβαίνει και με τον Δεύτερο Άγγελο που ακολουθεί τον Πρώτο. Και περί του Πρώτου είναι γραμμένο: "Και είδα άλλον άγγελο να πετά," κτλ. Αυτός είναι ο πρώτος σε αυτή τη σειρά των τριών. Τον ακολουθεί άλλος· και ο Τρίτος Άγγελος ακολουθεί αυτούς. Υπάρχει διαδοχή στην τάξη της αναδύσεώς

τους· αλλά, όταν και οι τρεις έχουν διαδοχικά αναδυθεί, τότε προχωρούν μαζί ως ένα. Ο Πρώτος διακηρύσσει το μήνυμά του· ο Δεύτερος ακολουθεί και ενώνεται με τον Πρώτο· ο Τρίτος ακολουθεί αυτούς και ενώνεται με αυτούς· ώστε, όταν οι τρεις ενωθούν και προχωρούν μαζί με την ενωμένη τους δύναμη, σχηματίζουν ένα ισχυρό, τριπλό, μεγαλόφωνο μήνυμα. Απαιτούνται και οι τρεις, ώστε να είναι πλήρες το Μήνυμα του Τρίτου Αγγέλου· και το Μήνυμα του Τρίτου Αγγέλου δεν μπορεί να δοθεί αληθινά χωρίς να δοθούν όλα.»

«Ποιο, λοιπόν, είναι το τριπλό μήνυμα στα επιμέρους μέρη του;—Ιδού το Πρώτο: "Και είδα άλλον άγγελον να πετά στο μεσουράνημα, έχοντα το αιώνιο ευαγγέλιο, διά να κηρύξει εις τους κατοικούντας επί της γης, και εις παν έθνος, και φυλήν, και γλώσσαν, και λαόν, λέγοντα με φωνήν μεγάλην, Φοβήθητε τον Θεόν, και δότε δόξαν εις Αυτόν· διότι ήλθεν η ώρα της κρίσεώς Του· και προσκυνήσατε Αυτόν που εποίησε τον ουρανόν, και την γην, και την θάλασσαν, και τας πηγάς των υδάτων."»

«Να, το δεύτερο: "Και ηκολούθησεν άλλος άγγελος, λέγων· Έπεσεν, έπεσε Βαβυλών, η μεγάλη πόλις, διότι εκ του οίνου του θυμού της πορνείας αυτής επότισε πάντα τα έθνη."»

«Και εδώ είναι ο Τρίτος: "Και ο Τρίτος Άγγελος ακολούθησε αυτούς, λέγοντας με δυνατή φωνή, Εάν κανείς προσκυνά το θηρίο και την εικόνα αυτού, και λαμβάνει το χάραγμά του επί του μετώπου αυτού, ή επί της χειρός αυτού, αυτός θέλει πίει εκ του οίνου της οργής του Θεού, του κεκερασμένου ανόθευτου εν τω ποτηρίω της αγανακτήσεως αυτού· και θέλει βασανισθή εν πυρί και θείω ενώπιον των αγίων αγγέλων και ενώπιον του Αρνίου· και ο καπνός του βασανισμού αυτών αναβαίνει εις τους αιώνας των αιώνων· και δεν έχουν ανάπαυση ημέραν και νύκτα, όσοι προσκυνούν το Θηρίο και την Εικόνα αυτού, και όστις λαμβάνει το χάραγμα του ονόματος αυτού. Εδώ είναι η υπομονή των αγίων· εδώ είναι εκείνοι οι οποίοι τηρούν τας εντολάς του Θεού και την πίστιν του Ιησού."»

Μια ματιά στη διατύπωση καθεμιάς από αυτές τις αγγελίες θα αποκαλύψει εκείνη τη σκέψη που περιέχεται στην ελληνική λέξη «ἠκολούθησεν», η οποία σημαίνει «ακολούθησε ως συνέπεια». Ο Πρώτος φέρει το αιώνιο ευαγγέλιο, για να κηρύξει σε κάθε κτίσμα, καλώντας όλους να φοβηθούν τον Θεό και να δώσουν δόξα σ' Αυτόν, και να Τον προσκυνήσουν· επειδή ήλθε η ώρα της κρίσεώς Του. Η απόρριψη αυτής της αγγελίας παράγει μια κατάσταση πραγμάτων, η οποία, ως συνέπεια αυτής της απόρριψης, περιγράφεται στα λόγια του Δευτέρου Αγγέλου, ο οποίος ακολουθεί. Και εξαιτίας της απόρριψης της Πρώτης Αγγελίας, και εξαιτίας των συνεπειών εκείνης της απόρριψης, όπως αναγγέλλονται στη Δεύτερη, παράγεται μια κατάσταση πραγμάτων, ως περαιτέρω συνέπεια, η οποία απαιτεί να τους ακολουθήσει ο Τρίτος Άγγελος, διακηρύττοντας με μεγάλη φωνή τη φοβερή του προειδοποίηση εναντίον των τρομερών κακών που έχουν παραχθεί ως διπλή συνέπεια της απόρριψης της Πρώτης Αγγελίας.

Και ότι η φωνή και το έργο του Τρίτου Αγγέλου συνενώνονται με εκείνα του Πρώτου, είναι φανερό από τα καταληκτικά του λόγια: «Εδώ είναι εκείνοι που τηρούν τις εντολές του Θεού και την πίστη του Ιησού»· διότι αυτό είναι πάντοτε ο σκοπός του κηρύγματος του αιωνίου ευαγγελίου. Αυτό αποτελεί την ουσία του να φοβείται κανείς τον Θεό και να δίδει δόξα σε Αυτόν, και του να προσκυνεί «εκείνον που έκαμε τον ουρανό και τη γη και τη θάλασσα και τις πηγές των υδάτων». Η τήρηση των εντολών του Θεού και η πίστη του Ιησού είναι το μόνο που θα καταστήσει οποιαδήποτε ψυχή ικανή να σταθεί κατά την ώρα της κρίσεώς Του, την οποία ο

πρώτος άγγελος διακηρύσσει ότι «ήλθε».

«Αμέσως μετά τα καταληκτικά λόγια του Τρίτου Αγγέλου ακούστηκε “φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγουσά μοι· Γράψον· Μακάριοι οἱ νεκροί, οἵτινες ἀποθνῄσκουσιν ἐν Κυρίῳ ἀπ’ ἄρτι”—από τούδε και στο εξής. Αποκάλυψις 14:13. Και αμέσως έπειτα ακολουθούν τα λόγια: “Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ νεφέλη λευκή, καὶ ἐπὶ τὴν νεφέλην καθήμενον ὅμοιον υἱῷ ἀνθρώπου, ἔχοντα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ στέφανον χρυσοῦν, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ δρέπανον ὀξύ. Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ, κράζων ἐν φωνῇ μεγάλῃ πρὸς τὸν καθήμενον ἐπὶ τῆς νεφέλης· Πέμψον τὸ δρέπανόν σου, καὶ θέρισον· ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα τοῦ θερίσαι, ὅτι ἐξηράνθη ὁ θερισμὸς τῆς γῆς. Καὶ ἔβαλεν ὁ καθήμενος ἐπὶ τὴν νεφέλην τὸ δρέπανον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐθερίσθη ἡ γῆ.” Αποκάλυψις 14:14–16. Και “ὁ δὲ θερισμὸς συντέλεια τοῦ αἰῶνός ἐστιν.” Κατά Ματθαίον 13:39.»

«Πάλιν: ο Τρίτος Άγγελος προειδοποιεί ιδιαιτέρως όλους τους ανθρώπους εναντίον της λατρείας του θηρίου και της εικόνος αυτού, οτιδήποτε και αν είναι ταύτα· και, από την Αποκάλυψη 19:11–21, διαπιστώνουμε ότι το θηρίο και η εικόνα αυτού είναι “ζώντα” όταν ο Κύριος έρχεται εν ταις νεφέλαις του ουρανού, και ότι “αμφότερα” καταστρέφονται διά της λαμπρότητος της παρουσίας αυτού.»

«Τα γεγονότα αυτά δείχνουν ότι το Μήνυμα του Τρίτου Αγγέλου είναι ένα ισχυρό, τριπλό, μεγαλοφώνως κηρυσσόμενο μήνυμα, το οποίο εξέρχεται προς κάθε έθνος και φυλή και γλώσσα και λαό, ακριβώς πριν από τη δεύτερη παρουσία του Κυρίου· και το οποίο ωριμάζει τον θερισμό της γης και ετοιμάζει έναν λαό προπαρασκευασμένο για τον Κύριο, όπως ακριβώς το μήνυμα του Ιωάννη του Βαπτιστή προετοίμασε την οδό για την πρώτη παρουσία του Κυρίου. Και έτσι είναι το έσχατο, το καταληκτικό, μήνυμα του Θεού προς τον κόσμο.»

«Καὶ τώρα, ἔχοντες οὕτως μίαν κατανόησιν τοῦ τί εἶναι αὐτὸ καθ’ ἑαυτὸ τὸ Μήνυμα τοῦ Τρίτου Ἀγγέλου, ἡ σχέσις ἐκείνου τοῦ μηνύματος πρὸς τὰ μεγάλα ἔθνη τοῦ παρόντος καιροῦ δύναται νὰ διακριθῇ πληρέστερον διὰ μιᾶς ἐξετάσεως τοῦ Καιροῦ τοῦ Μηνύματος τοῦ Τρίτου Ἀγγέλου.» A. T. Jones, The Great Nations of Today, 114.